

Sygn. akt IV KO 53/21

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie z zażalenia **D. Ż.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 czerwca 2021 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K., sygn. akt IX Kp (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w K. wpłynęło zażalenie pokrzywdzonego D.Ż. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 18 stycznia 2021 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień w dniu 4 grudnia 2020 r. przez Wiceprezes Sądu Rejonowego w K. SSR A.K., poprzez wskazanie w odpowiedzi na skargę D. Ż., sygn. akt II S (...), na naruszenie jego prawa do rozpoznania w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy Sądu Rejonowego w K., sygn. akt VIII C (...), z powództwa H.S. przeciwko C.G., iż pokrzywdzonemu nie przysługują uprawnienia do złożenia skargi, gdyż nie jest stroną postępowania – co miało stanowić działanie na szkodę jego interesu prywatnego – tj. przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. (przy czym w zawiadomieniu D. Ż. zarzucił sędzi A.K. popełnienie czynu z art. 233 § 1 k.k.).

Postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2021 r. Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania

innemu sądowi równorzędnemu w związku z objęciem zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa sędzi pełniącej funkcję wiceprezesa tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. następuje tylko wyjątkowo, gdy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności przemawiających za przekazaniem sprawy należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny, przez sąd miejscowo właściwy. Obowiązek wykazania, że w konkretnej sprawie zachodzą takie przesłanki spoczywa na sędzie występującym z inicjatywą w trybie art. 37 k.p.k.

Co do zasady skierowanie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa w stosunku do sędziego danego sądu nie wystarcza do uznania tego sądu za niewłaściwy do rozpoznania sprawy. Sam bowiem fakt urzędowej znajomości sędziów, prokuratorów lub innych osób występujących przed sądem nie stanowi o istnieniu uzasadnionej obawy co do braku bezstronności orzekających w sprawie sędziów (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV KO 25/16). Jest przecież nieuniknione, że w środowisku sędziów z danego sądu dochodzi do zawodowych kontaktów. Tylko część z nich jest tego rodzaju, że wpływa na obiektywizm danego sędziego, który wówczas może starać się o wyłączenie od rozpoznania sprawy na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. O tym, czy w konkretnym stanie faktycznym występują okoliczności, wskazujące na zagrożenie dobra wymiaru sprawiedliwości, należy więc rozstrzygać *ad casu*.

W niniejszej sprawie zagrożenie obiektywizmu orzekania wynika z pełnionej przez pomówioną sędzię funkcji kierowniczej w kieleckim sądzie. Jako Wiceprezes Sądu Rejonowego w K. sprawuje ona zwierzchni nadzór nad sędziami tego Sądu, w związku z tym orzekanie przez nich w przedmiocie prawidłowości postanowienia Prokuratury Rejonowej w K., dotyczącego jej osoby, stanowi sytuację niepożądaną. Biorąc pod uwagę wyrażane wprost przez D.Ż. wątpliwości co do bezstronności oraz merytorycznej poprawności orzeczeń wydawanych przez Sąd Rejonowy w K., należy uznać, że zaistniała okoliczność wątpliwości te mogłaby

tylko niepotrzebnie podsycić. Nadto zachodzi uzasadnione podejrzenie, że każdy postronny i obiektywny obserwator tego postępowania sądowego mógłby powziąć wątpliwości co do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny w sądzie miejscowo właściwym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2021 r., sygn. akt IV KO 33/21). Z tego względu przekazanie sprawy z zażalenia D.Ż. do innego sądu rejonowego było konieczne.

O wyborze sądu przekazania zdecydowało kryterium terytorialne. Sąd Rejonowy w S. mieści się w stosunkowo niedalekiej odległości od sądu miejscowo właściwego (co ma znaczenie z punktu widzenia ekonomiki procesowej), a jednocześnie należy do innego okręgu i innej apelacji niż Sąd Rejonowy w K., co powinno wyeliminować dalsze ewentualne wątpliwości co do istnienia powiązań między stronami a składem orzekającym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.